

den Mangel, som overhovedet er til Stede ved det System, som nu gjælder for Tvangsauktioner, at kun den Forsølgende styrer det Hele, forfatter Auktionskonditionerne, som han vil, og er Herre over Tvangsauktionens Foretagelse, i det Mindste i det Væsentlige, hvorimod de andre i Tingens Intereserede, for hvis Vedkommende Auktionen vel ikke juridisk, men dog faktisk selvfølgelig og saa skal være Middel til Fuldbringelse. Intet have at bestille med det Hele; de kaldes ikke engang til at yttre sig. Det hører endog til Mulighederne, at hele Auktionen gjenføres, uden at de faae Noget at vide derom. Denne Eiendommelighed ved vort nuværende System stiller sig næsten paa alle Punkter i Veien for at foretage de Forandringer, som man ønsker, og hvis Berettigelse jeg ogsaa til Dels anerkjender. Det blev mig da mere og mere klart, at naar man i det Hele taget vilde røre ved denne Materie og gjøre Noget, det kunde siges at være en virkelig Forbedring, vilde man blive henvist til at udtage det Stykke af Proceskommissionens Arbejde, som bestættiger sig med denne Sag. Det var der i og for sig heller ikke noget Betænkeligt i, det har kun havt til Følge, at Lovforslaget er blevet større og mere omfattende, end jeg oprindelig havde tænkt. Det er blevet et Arbejde paa 51 Paragrafer, af hvilke mange ere temmelig store, men ellers er det lige saa muligt at udsøndre denne Del af Proceskommissionens Arbejde og indpasse den i det nuværende System, som det i sin Tid var muligt at udsøndre Konkurs og Skifte af Dødsboer og Fællesboer, saaledes som er sket dels ved Konkursloven af 25de Marts 1872 og dels ved Skifteloven af 30te November 1874. Det er som sagt lige saa muligt at bringe Proceskommissionens Arbejde for Tvangsauktioners Vedkommende i Overensstemmelse med det nuværende System. Naturligvis maa der gjøres visse Ændringer, for at det kan passe med Rettergangsmaaden i det Hele, men disse Ændringer ere ikke større eller af anden Bestaafenhed end dem, man maatte foretage, da Konkurs og Skiftevesenet var til Behandling. Man vil derfor i dette Lovforslag saavel som i de temmelig udførlige Motiver, hvoraf det er ledtaget i det Væsentligste gienfinde Proceskommissionens Arbejde. Kun paa enkelte Punkter er der noget Mere, dels en Paragraf om Taxation af Eiendommene til Auktionsefterretning, Noget, som man i Proceskommissionens Forslag var gaaet meget let over af Grunde, som jeg ikke her skal opholde mig ved, men som der maaste nok senere vil blive

Leilighed til at tale om under Sagens Behandling, dels har jeg ogsaa optaget nogle enkelte Bestemmelser, som egentlig falde udenfor Rammen, forsaavidt som de ikke angaa Tvangsauktion, men Ublæg, samt det, som jeg antager, man mener med Udtrykket Brugspant. Der er i Slutningen af Lovforslaget, nemlig i §§ 48—50 optaget nogle Bestemmelser angaaende disse Forhold, for Ublægs Vedkommende væsentlig i den Retning at forhindre, at Ublægshaveren selv skalter og valter med den ublagte Eiendom og saaledes maafe udpiner den til Stæde for de andre i Eiendommen Intereserede. Med Hensyn til det saakaldte Brugspant, det Forhold, som omhandles i danske Lovs 5—7—8 og 9, har jeg bragt en lignende Regel i Forslag, jeg tror ikke, at det kan gaa an at gaa saa vidt, helt og holdent at affasse denne Ret for Pantshaveren til at træde til sit Pant, jeg tror, at det vilde skade Realkreditens i Stedet for at gavne den, men de Misligheder, der kunne læbe ved Lovens 5—7—8 og 9, og som hovedsagelig bestaa deri, at ogsaa her Kreditor selv er berettiget til at overtage Eiendommens Administration, mener jeg dog i væsentlig Grad ville være afhjulpne ved den Ordning, som er foreslaet i nærværende Lovforslag. Med disse Bemærkninger tillader jeg mig at forelægge dette Lovforslag og anbefale det til Thingets Velvillie.

Det andet Lovforslag, som jeg tillader mig at fremsette, er Forslag til Lov, hvorved Bygningslov af 12te April 1889 for Staden Kjøbenhavn med nogle Forandringer uddvides til ogsaa at gjælde for Frederiksberg Kommune. Som d'Herre erindre, lykkedes det i forrige Samling at faae gennemført et meget stort Lovarbejde, som der har været arbejdet paa i adskillige Aar, nemlig Bygningsloven for Staden Kjøbenhavn. Nu har det altid været saa og var ogsaa saaledes med den forrige Bygningslov af 21de November 1871, at man har udvidet den for Kjøbenhavn gjældende Bygningslovgivning til Frederiksberg med nogle enkelte Forandringer, som man mener, at de dervedværende Forhold kunne medføre, og det er derfor naturligt, at man nu, da man har faaet en ny Bygningslov for Kjøbenhavn, ogsaa gjør den til Grundlag for Ordningen paa Frederiksberg ved ligesom hidtil at udvide den til Frederiksberg med enkelte Forandringer. Om disse Forandringer har der selvfølgelig været ført Forhandlinger med de frederiksbergske Autoriteter, og der er opnaaet Enighed med dem i saa Henseende, saa at det, som Lovforslaget gaar ud paa at foreslaa, har disse Myndigheders Billigelse,